

1900-12-20

AFSENDER

Johan Rohde

MODTAGER

Emil Hannover

FAKTA

Dokumenttype:

Brev

Sprog:

Dansk

Arkivplacering:

Den Hirschsprungeske Samling

TRANSSKRIFTION

20. XII . 1900

Silkegade 13.

Kjære Ven!

Hjærtelig Tak, fordi De har skænket min Artikel saamegen Omhu og haft Tid til overs til at sende mig alle de gode og rigtige Oplysninger og Noter, som jeg, om jeg bestemmer mig til at lade den løbe af, sikkert vil benytte alle sammen. — Men endnu i dette Øjeblik er det med den største Ubehag, at jeg tænker paa at se den trykt — Jeg mener, at jeg har Ret, ogsaa at jeg har en Berettigelse til at tale, naar det Par, som er selvskrevne, ikke vil, men jeg hader Overfladiskhed og Skjodesløshed, og De har fuldkommen Ret i at denne

[2]

Egenskab er karakteristisk for den.

Til min Undskyldning kan maaske tjene, at Hr. Sinding ikke bør behandles altfor grundigt; det er jo at gjøre for megen Ære af ham. Men jeg har maaske dog set altfor lidt paa selve Figuren.

Min megen Udenomssnak forekommer mig dernæst ved at gennemlæse den saa seminaristisk og virker helt forloren, hvad den dog ikke skulde.

Udtrykket Ragout af Frølaar kan jeg godt forstaa synes Dem mindre karakteristisk — ; men det faldt mig ind ved at staa over for selve Statuen — Arme og Been stak frem paa Kryds og tvers som Kjødben paa et Fad.

—

At Motivet er meget gammelt er jo sikkert nok og de to Kalker, De sender mig interesserer mig meget som en bestemt Bekræftelse.

Jeg har dermed taget fejl med Hensyn paa

[3]

Carstens; det Motiv som foresvævede mig
er ikke ganske det samme som Sindings. X

Meningen med Artiklen er jo egentlig kun
at Fortælle Folk, at vi ik dog ikke alle er lige
glade over Hr. Sinding. — og hvad enten den
nu bliver trykt bliver trykt eller ej, saa er jeg dermed færdig
med min literære Virksomhed; — den er ikke
Begyndelsen til et Medarbejderskab med den
nye Tilskuer. — Mit Sneglehus venter
mig. — Men derefter er Ordet til Dem.

Med venlig Hilsen og Tak

Deres hengivne

Johan Rohde

Mine Betragtninger om Stilsammenblanding og Størrelses-
forhold, som jeg betragter anser for ret vigtige, har De altsaa
ingen Indvendinger at gjøre imod. — Jeg ved ikke af i den
ældre Kunst nogensinde at set Figurer have set udvoxne

—

X forøvrigt har jeg ikke ment, at man skal bebrejde
Sinding, at Ideen er gammel, hvilket jeg vistnok ogsaa
har bemærket

[4]

Figurer stillede dramatisk sammen med en saa stor
Forskjel i Størrelsen som paa den sindingske Gruppe.
Man kan se noget saadant paa gamle Mosaikker,
men der er jo slet ikke Tale om noget Sammenspil
imellem Figurerne, og man kan i Oldtidens Kunst
finde Attribut-Figurer hæftede til større; men
ellers kjender jeg ikke noget til sligt.

20. xii. 1900

Silkegade 13.

Kjære Ven!

Kjærlig Tak, fordi De har skænket mig
Artiklen skæmmen Omhu og højt Tids tilvæ-
ret at sende mig alle de gode og rigtige
Oplysninger og Noder, som jeg, om jeg be-
stemmer mig til at lade den løbe af, sit-
ker vil brygte allesammen. — Men end-
nu i dette Øjeblik er der med den største
Ubehag, at jeg tænker paa at se den trykt.
— Jeg mener, at jeg har Ret, ogsaa at
jeg har en Berettigelse til at tale, naar det
Tas, som en elleværd, ikke vil, men
jeg har Overflodighed og Sjælestøtelse,
og De har fuldstændig Ret i at sige

Egnskab er karakteristisk for den.

Til min Udskeftning saa maade Høje,
at H. Sinding jo ikke bli behandlet alt
for grindedt; det er jo at give for meget
Om af ham. Men i har maade og ses
alligevel lidt paa selve Figuren.

Min meget usædvanlige forekomst mig
desuden at at gennemgaa den saa semi-
manistisk og videt helt forlorn, hvad det
og ikke skædet.

Udskeftel Rapport af Følner naar i det
første synes Om minde karakteristisk —;
men de fuld mig intet vel at staa over
for selve Statuen — Arme og Been slat fra
paa Kryds og paa tværs som Kjæben paa
et Fod.

At Molins er meget gammelt er jo sikkert nok
og de to Kaller, de sendte mig interesser mig
meget om en bestemt Betænkelse.

By har derimod taget fejl med Hensyn paa

Christen; det Møde som foresaaret mig
er ikke ganske det samme som Søndag. x

Meningen med Atskillen er jo egentlig bare
at forhindre Følge, at vi ikke dy ikke alle en høj
glad over H. Søndag. — Og hvad enten du
nu bliver trykt eller ej, saa er jo det samme for dig
med min blotte Virksomhed; — du er ikke
Begyndelsen til et Medarbejdsforhold med den
nye Tidende. — Mit Tægtelise venter
mig. — Men dog er det en Dams.

Med venlig Hilsen, Tare

Den hellige

John Roud
min Betragtning om Stil, sammensætning og Størrelse
forhold, som er ~~betragtning~~ ander, for det næste, har de al
lige for Tidende at gøre ind. — Jo vel ikke af i den
alder Kunst angående at ~~et~~ Figuren kan vel udvælge

x forøvrigt har jo ikke ment, at man skal betragte
Søndag, at Ideen er gammel, hvilket jo vistnok også
har bemærket.

Figurer stilled dramatisk sammen med en saa stor
Forskyd i Størrelsen som paa den reindugte Gæst.
Man kan se noget sikkert paa gamle Merarker,
men der er jo et eller andet om noget Sammenfald
i de gamle Figurer og man kan i Oldtiden kun
finde Albitul-Figurer næsten til store; men
ellers kjender jeg ikke noget til slikt.